¶ Criſtus iohannem baptiſtā lau
dauit non preſentem. Mathei. xi.
¶ Dans in hoc exemplum ꝙ nullus
in pñcia ſua debet laudari.
¶ Pharisei volentes ihesum capere
in ſermone ceperunt eum laudare et
dicere magiſter ſcimus quia verax es
Mathei. xxij.
¶ Orator ille terribilis contra paulū
a principe ſacerdotum in principio
quieſcens adulatus eſt dicens felicē
pſuli ꝛc. Actuum. xxiiij.

¶ De ambicione.

Locutus eſt aaron et mariā cō
tra moyſen dicentes. Nonne
ſimiliter locutus eſt nobis
dominus et per hec verba videntur
principatum populi ambire. Nu
meri. xij.
¶ Chore et complices eius ambien
tes ad regnum populi ceperunt po
pulum commendare moyſen vero ꝛ
aaron accuſare dicentes ſufficiat vo
bis ꝙ omnis multitudo ſanctorum ē
cui eleuamini ſuper populū domini.
Numeri. xvi.
¶ Amalech filius fratris gedeonis
callidos parauit ſe elegi p amicos
ex parte matris ſue ſed poſtea peſſi
me ſucceſſit vtriſqꝫ vt;. Iudicū. ix.
¶ Oliua et ficus voluerunt ſup̄ lig
na regnare ſed ramphus regnum
preſumpſit aſſumere. Similiter con
tingit in preſumptuoſis ibidem. Su
perbus aman ſecūdus a rege habēs
diuicias multas et honores nichil ſe
habere putabāt q̄diu mardocheum
ante fores regis videbat cuius mor
tem ambicioſe cupiebat ſicut patet.
Heſter. v.

¶ Audiens ſeron ꝙ iudas congrega
uit eccleſiam fidelium ait faciā michi
nomen et gloriabor in regno et de
bellabo iudam ſed tn̄ ipſe cito fugit
a iuda debellat9 .i. Macha. iij.
¶ Cum vidiſſet ſymon magus ꝙ p
impoſicionem manuum apoſtolorū
daretur ſpiritus ſanctus obtulit eis
pecuniam dicens date michi hanc
poteſtatem vt cuicumqꝫ impoſuero
manum accipiat ſpiritum ſanctum.
¶ Actuum. viij.
¶ Ambiebat iaſon ſummum ſacerdo
tium et propter hoc mittebat regi
trecenta. lx. talenta argenti et alia
multa et tamen modico tempore ho
nore ſacerdocij functus eſt. ij. Ma
cha. iiij.

¶ De amicicia.

Loquebatur dn̄s moyſi facie
ad faciem ſicut ſolet homo lo
qui amico ſuo Exodi. xxxiij.
¶ Anima ionathe anime dauid fuit
cōglutinata et dilexit eam ſicut animā
ſuam. Regum. xix.
¶ Nā expoliauit ionathas ſe tunica
ſua qua erat indut9 et dedit eā da
uid ibidē fuit ſignū fidelis amicicie
et dilectionis primi. Regū. xxxi.
¶ Miſit abner nūcios ad dauid di
cēs fac mecū amicicias et erit man9
mea tecū et reducam ad te vniuerſū
iſrahel. ij. Regum. iij.
¶ Cuſi amicus dei venit ad abſolon
et diſſipauit conſilium achitofel. ij.
Regum. xvij.
¶ Propheta iheu dixit ad ioſaphat
q̄ ierat ad p̄lium cū impio achab re
ge iſrahel prebens ei auxiliū impio
prebes auxilium et hijs qui oderūt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

deum amiciciā iūngeris Et idcirco iram dei merebaris. ij. Parali. xix.

¶ Audientes omnes tres amici Job malū qḋ accidiſſz ei venerunt ſinguli de loco ſuo vt viſitarent eum et cōſolarentur quibus ipſe Job dixit ſub uertimini amici veſtrū. Job. ij. et c.

¶ Rex alexāder miſit Jonathe epiſtolam dicens audiuimꝰ de te ꝙ ſis vir potēs viribꝰ ⁊ aptus ēs vt ſis amicus noſter. i. Macha. x.

¶ Accepit ionathas aurū et argētū et alia exenia multa et dedit demetrio et inuenit graciā in oculis eius et fecit eum principem amicorum. i. Machabeorum. xi.

¶ Vidit ionathas ꝙ tempus iam iuuat et miſit rome viros ſtatuere ⁊ renouare cum romanis amiciciam. i. Machabeorū. xij.

¶ Poſtꝙ̄ alexander percuſſit demetrium miſit ad tholomeū regem egipti legatos vt ſtatuerent ad inuicē amiciciam ⁊ daret ſibi filiam ſuam in vxorē. i. Machabeorum. x.

¶ Propter veterē amiciciam quidā aſtantes eleazaro pſuadebāt vt carnes quas attulerāt quibꝰ eciā veſci liceret māducare et ſimularet ſe carnes porcinas comedere vt ſic poſſet mortē euadere. ij. Macha. vi.

¶ Laudauit dn̄s villicum iniquitatis ꝙ prudēter feciſſz amicos ſibi acquirendo de bonis dn̄i ſui concludēdo per hoc ꝙ per temporalia debēmꝰ nobis amicos acquirere qui nos poſſint in eterna tabernacula recipere ⁊ introducere. Luce. xvi.

¶ Poſuit eciā dn̄s exemplū dē illis qui media nocte vadūt ad amicos vt petāt aliquid ab eis. Luce. xi.

¶ In paſſione domini facti ſūt amici pylatus et herodes. Luce. xxiij.

¶ Commota ciuitate epheſeorū et cōfuſa quidā de aſia qui erāt amici pauli miſerūt ad eum ne daret ſe in carcerem. Actuū. xix.

¶ De aſpectu et viſu.

Prima mulier viſo ligni vetiti fructu pulchro tulit de illo et comedit. Geneſis. iij.

¶ Pulchritudo etiam mulierum viſa multorū fuit occaſio malorū nam videntes filij dei filias hoīm ꝙ eſſent pulchre. Geneſis. vi.

¶ Abrahā dixit ſaray vxori ſue noui ꝙ pulchra ſis mulier et cū viderint egipcij te interficient me et te reſeruabūt. Geneſis. xij.

¶ Volēs dyna filias regionis videre ipſa viſa corrupta fuit Ge. xxxiiij.

¶ Judas vidit thamar in biuio ⁊ cū ea peccauit. Geneſ. xxxviij.

¶ Vidit dauid de ſolario berſabee ſe lauātē ex aduerſo quā tulit et poſtea virū eius occidit. ij. Regū. xi.

¶ Cum intraſſz iudith in conſpectu holofernis ſtatim captus eſt ī oculis ſuis. Judith. x.

¶ Unde ibidē ſandalia eius rapuerūt oculos illius et pulchritudo illiꝰ captiuam fecit animā eius.

¶ Viderūt duo ſenes ſuſānā ſe quotidie lauātem et ortum intrantem ⁊ deambulantem ⁊ exarſerunt in cōcupiſcēciā eius. Danielis. xiij.

¶ De bellis et guerris.

Abraham cum paucis ſocijs quatuor reges debellauit et loth nepotē ſuum liberauit. Geneſis. xiiij.

¶ Item ꝙ in bello iuſto nōn tenentur

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf